

VALMIERAS KĪMIKS

VALMIERAS STIKLA ŠKIEDRAS RŪPNĪCAS IZDEVUMS

Iznāk kopš
1979. g. 25. oktobra

CETURTDIEN,
1992. gada 5. marta

Nr. 8 (583)

PERSPEKTĪVAS IZSTRĀDNES

Viena no rūpnīcas tālākās attīstības perspektīvākajām izstrādēm ir neaustā stikla šķiedras materiāla ražošana Baltijas valstu celtnieku vajadzībām. Par to vairākkārt esam isumā informējuši arī mūsu lasītājus. Kā tad veicas šīs problēmas risināšana? Par to mūsu korespondentam bija saruna ar neausto materiālu speciālistu AIVARU ZEILI (bij. 5. ceha mehāniķi). Viņš iepazīstināja ar februāra beigās rūpnīcā notikušās tehniskās apspriedes materiāliem, komentēja tā atsevišķus punktus.

Rūpnīcā bija pulcējušies Tallinas ražošanas apvienības «Siliikaat», Lietuvas Gargždai valsts celtniecības materiālu ražošanas uzņēmuma, Papevežas valsts stikla rūpnīcas, Rīgas 3. māju celtniecības kombināta, kā arī mūsu rūpnīcas vadītāji un speciālisti. Mūsu uzņēmumu pārstāvēja direktors Inārs Poljaks, galvenais inženieris Andris Brutāns un Aivars Zeile.

Si bija trešā šāda veida tikšanās, kurā tika runāts par perspektīvām stikla šķiedras pamatņu ražošanai mūsdienīgu tehnoloģiju un citiem celtniecības materiāliem, kā arī par stikla šķiedras materiālu ražošanu un celtniecības materiālu ražošanu tālāko sadarbību.

Mūsu rūpnīcas speciālisti izpētījuši iespējas par augstāk minēto stikla šķiedras materiālu ražošanas jaudu izveidošanu. Notikušas sarunas un konsultācijas ar vairākām ārvalstu firmām, no kurām būtu iespējams iegādāties šo materiālu ražošanas iekārtas un tehnoloģiju. Visu šo firmu ražošanas līnijām jauda ir apmēram 40 miljoni kvadrātmetru stikla šķiedras materiāla ar platumu 2 metri. Pēc tehniskajiem rādītājiem priekšroka dodama vācu «Schullera» firmas līnijai.

Papevežas stikla rūpnīcā pašlaik ražo neausto stikla šķiedras materiālu pēc vecās tehnoloģijas.

1991. gadā šajā uzņēmumā saražots 26 miljoni kvadrātmetru neaustā auduma, tai skaitā 16 miljoni jumta seguma pamatnes. Gargždai rūpnīcā piegādāti 15 miljoni kvadrātmetru neaustā auduma. Bet iekārtas tehniskais slāvis nodrošina ražošanas iespējas tikai līdz 1993. gada otrajam ceturksnim.

Gargždai celtniecības materiālu ražošanas valsts uzņēmums patlaban gatavojas noslēgt līgumu augsti efektīva jumta seguma materiāla ražošanas iekārtas iepirkšanai no firmas «Krebbler». Uz tās varēs ražot jumta seguma materiālu uz stikla šķiedras pamatnes, kas atbilstu rietumvalstu standartiem. Tas nozīmē, ka šis uzņēmums, ņemot vērā augstāk minēto, ir ieinteresēts perspektīvā saņemt Valmierā ražoto neausto materiālu.

Tallinas ražošanas apvienība «Siliikaat» ražo jumta segumu uz kartona pamatnes 35 miljonus kvadrātmetru gadā. Nav atrisināts pamatnes materiāla jautājums. Šīs apvienības pārstāvis apspriedes laikā izteica priekšlikumu finansēt stikla materiāla ražošanu, izmantojot vācu ekonomiskās palīdzības programmu.

Rīgas 3. māju celtniecības kombināts turpina kopīgu darbu ar firmu «Tegola Kanades», lai radītu jau-

das jumta seguma materiālu izlaidi 15 miljoni kvadrātmetru apmēra gadā uz neaustā stikla šķiedras materiālu pamatnes.

Kāpēc tad radās doma par šādu jumta seguma materiāla ražošanu? Pašlaik ir lielas grūtības ar jumta seguma materiāliem visās Baltijas valstīs. Neaustiem stikla šķiedras materiāliem šajā jomā ir lielas perspektīvas. Tapec arī minētie Baltijas valstu uzņēmumi, sadarbojoties ar vairākām ārvalstu firmām, ir ieinteresēti kopīgi darboties šīs problēmas atrisināšanai. Te, protams, ir lielas problēmas un grūtības. Mūsu rūpnīcā, piemēram, gaifizācija, vienstādīgas stikla šķiedras ražošanas tehnoloģijas apgušana un ieviešana, materiālu tehniskā apgāde, finansēšana. Tikai kompleksi risinot šīs problēmas, ir iespējams rezultātus.

Tehniskās apspriedes dalībnieki nonāca pie secinājuma, ka ir lietderīgi Valmieras stikla šķiedras rūpnīcā radīt jaudas stikla šķiedras pamatņu izgatavošanai celtniecības materiālu ražošanas vajadzībām.

So izstrādņu īstenošanai ir nepieciešami lieli kapitālieguldījumi. Minēto uzņēmumu pārstāvi ierosināja finansēšanas jautājumus risināt Baltijas valstu valdību līmenī.

Atziņš par lietderīgu izveidot akciju sabiedrību stikla šķiedras materiālu — celtniecības materiālu pamatņu ražošanai, iesaistot tajā arī ārvalstu firmas.

Darbs šajā virzienā tiks turpināts.

Materiālu apkopoja
HERMANIS HERCBERGS

Iesaka Pasaules banka

Ražošanas plāns februārī kopumā izpildīts. Par to paldies visam kolektīvam. Tomēr jādomā, ka strādāsim tālāk. Pasaules bankas pārstāvji, kas uzstājās Latvija, tostarp arī mūsu rūpnīcā, iesaka četrus pamatprincipus republikas rūpnīcības stiprināšanai. Arī mums.

Intensīvi jāturpina un jāmeklē jauni kontakti ar Austrumiem. Tikai tā Latvija spēš iet pa saules apriņķi.

Visa darbība ir jāizvērtē pasaules cenās. Ja kāda pozīcija ir salīdzinoši dārgāka, — atteikties no tādas ražotnes.

Katrā saimniecībā jāizvērtē viss, kas ir lieks. Kas nestimulē un nenodrošina peļņas pieaugumu — prom!

Ikvienā uzņēmumā un ražotnē nepieciešams samazināt strādājošo skaitu. Pakāpeniski atbrīvoties no visiem tiem strādājošiem, bez kuriem var iztikt.

MODE IR MAINĪGA

7. ceha sortimentu kabineta apmeklētāji allaž ir patīkami pārsteigti par tur izvietoto dekoratīvo stikla šķiedras audumu krāšņumu, skaistajiem zīmējumiem, krāsu bagātību. Tā bija arī janvārī, kad šo kabinetu apmeklēja rajona patērētāju kooperācijas vadoties tirdzniecības darbinieki un speciālisti. Viņi uz vietas varēja iepazīties gan ar jaunākajiem, gan ar pierādītiem jau pazīstajiem audumiem, izvērtēt tos pirms līguma noslēgšanas ar rūpnīcu par šīs produkcijas piegādi rajona tirdzniecības tīklam.

Auduma rakstus, zīmējumus un koloristiku izstrādā mums ļabi pazīstamās mākslinieces **Gaida Pakere, Anita Kuzma** un līdz pat pēdējam laikam arī **Zanda Blaua**, kura tagad strādā par koloristi. Ik gadus top apmēram 20 zīmējumu dekoratīvajam audumam, kā arī zīmējumi salvetēm un sienas kalendāriem. Lasītājiem būs interesanti uzzināt, ka kopš čeha palaišanas mākslinieki izstrādājuši ap 600 zīmējumu dekoratīvajam audumiem, salvetēm, kalendāriem. Sortimentu kabinetā redzama tikai neliela daļa no tiem, kas tapuši pēdējos gados.

Mode kā jau mode mainās pastāvīgi. Kas vakar patika visiem, tas šodien vairs nav moderns. Tāpēc māksliniekiem pastāvīgi jābagātina savas zināšanas, jāpēta cilvēku gaumi un domas, jāstudē dažādi žurnāli un grāmatas, jāpemeklē izstādes. Labi, ka Rīgas bibliotēkās un dažās citās vietās ir pieejama arī ārvalstu speciāla literatūra. Ja pirms vairākiem gadiem visvairāk pieprasīti bija zīmējumi ar ģeometriskiem elementiem, tad tagad mode ir ziedi. Jāņem vērā, ka uz stikla auduma nevar būt gatavu visu to, kas iespējams uz dabīgiem audumiem, piemēram, zīda. Tapec ne visas ieceres piepildāmas.

Ir arī tematiski zīmējumi. Lai atceramies, ka agrākajos gados uz dekoratīvā auduma aizkariem va-

rējām ieraudzīt gan dabas skatus, gan senās Baltijas jūras ostas, gan automašīnas, kafijas servīzes, augļus un citus zīmējumus — mazu mākslas darbus. Tagad tādu vairs tikpat kā nav, taču mākslinieču fantāzija nav apstiprusi. Par to var pārliecināties, ieraugot, piemēram, dekoratīvās salvetes, kas bija veiktas Ziemassvētkiem un Jaungadam, tāpat kalendārus.

Ceha izstrādājumu ceļo tālu. Daļa paliek uz vietas, daļu realizējam NVS valstīs. Jātēic, ka arī tur patērētāju intereses nav vienādas.

Vienam otram var likties, ka divdesmit zīmējumiem gadā — tas ir maz. Tā tas nav, jo katrs zīmējums ir neliels mākslas darbs, kas prasa laiku; no ieceres līdz zīmējumam jādarbojas liels darbs, jāizstrādā zīmējumu koloristika. Gatavo zīmējumu izskata tehniskajā padomē, kas dod savu slēdzienu. Tagad jau ir vieglāk, bet agrākajos gados ik zīmējums bija jāsakāpo gan Rīgā, gan Maskavā.

Problēmas rada arī materiālu tehniskā apgāde. Ne jau vienmēr var saņemt vajadzīgas krāsas, pigmentus, nepieciešamo inventāru. Reizēm pat vienkaršs zīmulis ir problēma, nemaz nerunājot par citu.

Mākslinieces ir patiesi gandarītas, ja audums ar viņu radītajiem zīmējumiem patiek tirdzniecības darbiniekiem, pierceļot. Pēdējā laikā Valmierā un lauku vaiķalos dekoratīvo stikla audumus iegādāties ir grūti, reizēm pat neiespējami. Arī rūpnīcas veikalā, kur reizēm parādās tikai auduma atgriežumi. Tas liecina, ka piekrišana šai produkcijai ir, neraugoties uz pieaugušajam cenām. Tapec jāstrādā, jādomā, jāfantazē, lai rastos jaunas ieceres, jauni skaisti zīmējumi. Jau tagad mākslinieces domā par 1993. gadu, par jauniem kalendāriem, jauniem zīmējumiem audumam. Lai viņas pavada radošas veiksmes!

HERMANIS HERCBERGS

RŪPNĪCAS HRONIKA

Kļuvis nedaudz vieglāk ievilkt elpu. Rūpnīcā, kaut nelielos daudzumos, tomēr pienāk kurināmais.

Problēmas ar izejmateriāliem paliek joprojām. Viskrītiskākā situācija ir 1. cehā. Nav saņemta atbilde par smiltīm no Ramenskas. Borskābe ietverta starpvalstu līgumā, nav zināms, kā būs ar malzēm, lakām, sodu un tā tālāk. Gaidāms stikla šķiedras lauksu sūtījums no Gushrustaljnijas, kas tiks pievienotas stikla lodīšu masai. Tomēr, neraugoties uz ķibeļiem, šogad eksportam vien nosūtīts 984 t lodīši.

7. cehā lateksa pietiek līdz martam vidum, 5. cehā tas izbeidzies.

4. cehā elektroizolācijas audumam, ko tagad tūz uz koka veltņiem, jo trūkst čaulu, tā rezultātā pasliktinās kvalitāte. Sagaidāms, ka šis fakts neiepriecina arī produkcijas patērētājus, jo viņu tehnoloģiskais process nav piemērots tālākā ražošanā strādāt ar šādi tiem audumiem.

Un tā tālāk... Sajā situācija apša atzinība izsakāma apgādes daļās darbiniekiem, pateicoties kuriem, vēl turamies.

Kopš februārā arī visi arodvīdusskolu audzēkņi savas prakses laikā rūpnīcā saņem 7 rubļu piemaksu par ēdināšanu.

nājums. Līdzīgu sodu par līdzīgu pārkāpumu saņēmis operatora mācekļis **Sandijs Rastenis**.

Galvenā grāmatveža vietniece **Stase Ogste** nosauca summu, kādu rūpnīcā līdz šim, līdz jaunajiem sakaru pakalpojumu tarifiem, maksājusi vidēji katru mēnesi. Un tas ir — 20800 rubļi, tajā skaitā par tālsarunām — 6200 rubļu. Ogstes kundze teica, ka nevienam nav nopērkumu: daudzi izmanto dienesta telefonu personīgajam sarunām. Līdz ar tālsarunu padzirdzināšanos paredzams, ka šī summa krietni pieaugs. Un tad nu katram vajadzētu, pirms pacelt telefona klausuli, apdomāt, cik tas maksās un vai nevaram bez tā iztikt.

Redakcijai kļuvis zināms, ka pēc administrācijas norādījuma 21 rūpnīcas telefons atvienots no tālsarunu sistēmas. Tie ir telefoni darba vietās, kuru darbinieki jautājumu mums arpus rajona robežām nerisina.

Pirmdien kopā pulcējās darzkopības biedrības «Gauja» valde, lai izskatītu biedrības jaunus statūtus. Salīdzinot ar iepriekšējiem, paredzamas izmaiņas, kurās valde lūgts apstiprināt pilnsapulci. Tā paredzēta 19. marčā pl. 13. ausāna ceha lekciju zāle. Valde lūdz ierasties uz sapulci visus biedrības biedrus.

Atbrīvoties no liekā

Sakarā ar inflācijas procesu tautsaimniecības nozaru uzņēmumu un organizāciju grāmatvedības atskaitēs atspoguļotā pamatlīdzekļu vērtība patreiz neatbilst to patiesajai vērtībai. Tā rezultātā amortizācijas atskaitījumi nenodrošina savlaicīgu un pilnīgu pamatlīdzekļu atjaunošanu un ir apgrūtināta īpašuma novērtēšana.

Sakarā ar minēto, lai nodrošinātu pamatlīdzekļu reālās vērtības noteikšanu pašreizējā laikā posmā un vadoties no Latvijas Republikas Ministru Padomes 1992. gada 17. janvāra lēmuma Nr. 17, tiek veikta visu pamatlīdzekļu pārcenošana.

Sis darbs patlaban noris arī mūsu rūpnīcā. Pārcenošanas princips noteikts pēc koeficientiem un pamatlīdzekļu iegādes gada. Tā, piemēram, mašīnām un iekārtām, ja tās iegādātas līdz 1989. gadam, to vērtība jāpalielina pēc koeficienta vidēji 2,5, ja 1990. gadā, tad 1,5, ja 1991. gadā, tad — 1,0. Ekām, ja tās nodotas ekspluatācijā līdz 1983. gadam, pārcenošanas koeficients ir 3,5, laikā no 1984. — 1989. gadam, — 2,5, ja 1990. gadā — 2,0, bet 1991. gadā — 1,0.

Tāpat pamatā noteikts, jo agrāk iegādāts vai uzcelts, jo lielāks koeficients. Tas izskaidrojams ar to, ka minētajos periodos bija daudz zemākas cenas un izmaksas salīdzinājumā ar pašreizējo periodu.

Pēc pamatlīdzekļu pārcenošanas ievērojami pieaugs amortizācijas atskaitījumi, kas savukārt dos samazinājumu rūpnīcas peļņas atskaitījumos, kā arī pieaugu īpašuma nodokļu maksājumi budžētā. Tāpēc šajā sakarībā ir lietderīgi visiem cehu, dienestu un daļu vadītājiem katram rūpīgi izskatīt savu saimniecību un likumā noteiktā kārtībā atbrīvoties no liekiem, nevajadzīgajiem un nederīgiem pamatlīdzekļiem. Sevīksā verība būtu jāpievērš ekām un izbūvēm, jo pēdējos gados daudz kas šini jomā ir izmainījies sakarā ar rekonstrukcijas un celtniecības darbiem.

Ja gadījumā par augstāk minētajiem jautājumiem rodas kādas neskaidrības, par konkrētu jautājumu var konsultēties rūpnīcas centrālajā grāmatvedībā.

ANDREJS MIGLENIKIS,
galvenais grāmatvedis

SPORTS UN KULTŪRA ZEM JAUTĀJUMA ZĪMES

Tāda bija pamatēja arodiedrības rūpnieciskās komitejas ārkārtas sēde, kurā piedalījās arī cehu komiteju priekšsēdētāji. Uz šo sēdi bija atbraukuši nozāres brīvo arodiedrību republikāniskās komitejas priekšsēdētāja Baiba Zaičēnoka, «Latvijas naftas» uzņēmuma un Olaines ķīmiskās apvienības arodiedrības komiteju priekšsēdētāji Laimonis Pučka un Staņislavs Miņunovs. Piedalījās arī mūsu rūpnieciskās galvenais ekonomists Zigurds Ābele. Viņa līdzdalība sēdēs darba nebija nejausa, jo runa gāja konkrēti par sporta un kultūras dzīves finansēšanu no mūsu uzņēmuma līdzekļiem. Šīs sēdes sasaukšanas cēlonis bija tas, ka rūpnieciskās administrācija nonākusi pie sprieduma, ka turpmāk uzņēmums nav spējīgs samaksāt algu uzņēmuma sporta sekciju treneriem. Sēdē tika runāts arī par bērnu darbinieku, arodiedrības bibliotēku, folkloras ansambli «Daina», taču galvenais akcents tika likts tieši uz sporta problēmām, jo šim vajadzībām tiek izlietoti lieli līdzekļi.

Sakarā ar augstāk minēto, februāra sākumā tika nosūtīta oficiāla vēstule ar rūpnieciskās direktora parakstu pilsētas pašvaldībai un rajona tautas izglītības nodaļai. Vēstule saturēja lūgumu atrast iespēju iedalīt līdzekļus no budžeta VSSR sporta sekciju (kalna slēpošana, BMX, orientēšanās, airēšanas sloms) darba samaksai. Rūpnica no savas puses apņemas uzturēt sporta bāzes, kur darboties minētās sekcijas, kā arī iespēju robežās nodrošināt šo sekciju biedrus ar nepieciešamo sporta inventāru. Pilsētas valde uz šo vēstuli pagaidām atbildi nav devusi, bet rajona tautas izglītības nodaļa mutiski informējusi par tādās iespējās varbūtību izglītības sistēmas finansēšanas reorganizācijas gaitā, taču labākajā gadījumā — tikai sakot ar otro pusgadu.

Tādējādi, sakarā ar radušos situāciju, tika pieņemts lēmums griezties nozāres brīvo arodiedrību republikāniskajā komitejā ar lūgumu atļaut izmantot atskaitījumu summu no mūsu organizācijas biedru maksām par 1991. gadu (27 tūkstošus rubļu) sporta vajadzībām. Republikāniskās komitejas prezidijā šo lūgumu neatbalstīja, sakarā ar to kā pārstāvi arī bija ieradusies Valmierā.

Sēdes gaitā sarunas tēma tika paplašināta, jo radās daudz jautājumu par arodiedrības darba satura un uzdevumiem vispār. Patiesām, — šis jautājums ne vienreiz vien tika apspriests ne tikai pie mums. Taču istas skaidrības šajā jautājumā projorājam nav. Līdz galam nav noskaidroti un iezīmēti arodiedrības uzdevumi vispār. Ja tā ir strādnieku — arodiedrības biedru — interese aizstāvība, kā to pieņemts uzskatīt pie mums, tad jājautā — no kā? Praktiski mēs visi, sakot ar strādnieku un beidzot ar valdības locekļiem, esam vienas arodiedrības biedri. Aizstāvības jēdziens un jēga nav skaidra.

Līdz šim arodiedrības darba galvenais dokuments ir kolektīvais

līgums, kas sev ietver visdažādākos darba virzienus: ražošanu, sociālos, sporta, kultūras. Tagad, kad notiek visu rangū arodiedrības darbinieku intensīva apmācība, tiek pārņemta aizrobežu arodiedrību darba pieredze, no republikāniskās puses tiek veidota šāda politika: rūpniecībai jāveic savas funkcijas — jārāž produkcija. Visu sociālo uzdevumu — dzīvokļu un bērnu dārzu celtniecība, sports, kultūra — risināšana jāveic pašvaldībām, citām līdzīgām organizācijām. Protams, tā tam ik kā būtu jābūt. Par to runāja arī Zviedrijas delegācijas pārstāvi, kuri apmeklēja Ventspili un bija izbrīnījušies par to, ka uzņēmums uztur sanatoriju profilaktoriu un bērnu dārzu, starp citu — labākos pilsētā. Par to stāstīja arī Baiba Zaičēnoka. Tā tas arī ir, bet tikai — Zviedrijā... Mums jāreķinās ar savām konkrētiem apstākļiem un iespējām. Tāpēc republikāniskās komitejas priekšsēdētājs vairākkārtējās piezīmes par to, ka Dānija, lūk, tā, bet Zviedrijā — šī, reizēm likās pat nepieliklīgā. Sevišķi tas attiecināms uz to, ka mēs maksājam arodiedrības biedru naudas tikai vien procenta apmērā no algas, bet «tur» — ap četriem procentiem! Jādoma, ka «tur» procenti veidoti attiecīgi darba samaksai (ne jau mūsu līmenī...).

Ar vārdu sakot, arodiedrība sev atstāj vienu pamata darba virzienu — strādnieku interešu aizstāvību. Pagaidām tas izpaužas fondu izveidošanā, kura līdzekļus varētu izmantot ekonomisko streiku, ražošanas neparedzētās apturēšanas un citos gadījumos. Tiesa, šie līdzekļi ir tik niecīgi (patlaban ap 500 tūkst. rubļu), ka praktiska palīdzība pat vienam nozāres uzņēmumam minētajos gadījumos nav iespējama.

Kā atzīmēja uzņēmuma «Latvijas nafta» arodiedrības komitejas priekšsēdētājs, arodiedrības ziņā vēl paliek ceļazīmju sadalīšana uz atpūtas namiem, sanatorijām, tūristu braucieniem. Taču strādātāji maksā tikai nelielu daļu, — lielā daļā tiek apmaksāta no uzņēmuma līdzekļiem.

Sēdes beigās gaitā Baiba Zaičēnoka klātesošos iepazīstināja ar jaunajām biedru kartēm, kas izgatavotas Zviedrijā. Tātad, tiek plānotas arodiedrības biedru pārrēģistrācija. Jautājums tikai — cik būs tādu cilvēku, kas vēlies apmainīt tagadējās biedra kartes pret jaunajām. Ar vārdu sakot, visi jautājumi pagaidām paliek atklāti... Tas lieku reizi liecina, ka ir par maz pasludināt savu neatkarību, tam ir nepieciešami pārliecinoši priekšnoteikumi. Lai šī neatkarība tiktu ne tikai deklarēta, bet būtu arī reāla. Un tomēr vēl ir daudz un neatlaidīgi jāstrādā.

Un vēl — gaidīsim atbildi no Valmieras pilsētas pašpārvaldes, kura nosūtīta kartēja vēstule ar jau minēto saturu. Soreiz — no nozāres brīvo arodiedrību republikāniskās komitejas. Varbūt izdošies kopīgām pūlēm atrisināt kaut vai daļu problēmu.

LOLITA DREJMANE

Līdzjūtības

Izsakām dziļu līdzjūtību Annai Janītei sakarā ar brālī nāvi. Austuves 2. maiņas kolektīvs

Izsakām dziļu līdzjūtību Dzidrai Grasei, brālī pedēja gaitā pavadot. Austuves 2. maiņas kolektīvs

REIBUMA MAKSA

12. februārī 13. ceha automātiķis Vitolds Mašnovskis ieradās darbā ierēbīs. Viņa kolēģis Andris Dimza palīdzēja jauno cilvēku doties mājās. Tomēr Mašnovskis no lemas nedaudz izkļaidējis. Viņš aizgāja uz aušanas ceļu, patvaļīgi iedarbināja tur esošo elektrokaru un sāka vizināties pa ceļu. Rezultātā — izdauzītas ceļa parādes

stikla durvis. Un interesanti ir tas, ka Mašnovska uzdarības redzēja daudzi cehā strādājošie vīriņi, bet nevienam nepietika drosmes daudzoju savaldīt.

Vitoldam Mašnovskim viņa ālēšanas dzēruma sanāks dārga: stingrais rājums ar visam no tā izrietošām sekām, par vienu dienu samazināts atvaļinājums. Bet līdz 15. martam kasē jāsamaksā 1200 rubļu par nodarīto zaudējumu rūpniecībai. Ja viņš to neizdarīs, — summa tiks ieturēta no algas.

Kursi beigušies

Vairāk nekā mēnesi rūpniecības un cehu vadītie darbinieki un speciālisti ik trešdienu, ceturtdienu un piektdienu pulcējās vienkopus, lai piedalītos kvalifikācijas paaugstināšanas kursos par tēmu «Uzņēmuma ekonomika tirgus apstākļos». Menedžments, marketing, ārējie ekonomiskie sakari» pēc 80 stundu programmas. Kursu nobeiguma dienā seminārdarībās tika iztirzāta tēma «Biznesa plāna sastādīšana». Tajās klausītāji izklāstīja savus biznesa plāna variantus. Interesantas bija galvenā tehnologa Mārtiņa Tomsona, 17. ceha priekšnieka Andra Gūtmana, 12. ceha priekšnieka Borisa Falēviča, 4. ceha priekšnieces Astridas Aizsilniece, 2. ceha priekšnieka Andreja Graša, galvenā enerģētiķa Jāņa Pētermaņa sagatavotie biznesa plāni, kuros bija daudz vērtīgu domu un atziņu.

Direktora vietnieks kadru un sadzīves jautājumos Valērijs Barkovs sarunā ar «Valmieras ķīmiskās» korespondentu deva noteikumiem kursiem pozitīvu vērtējumu. Paspiežoties par Latvijas lauksaimniecības vadītāju un speciālistu institūtu un Latvijas universitātes nolasiņa daudz interesantu un vērtīgu lekciju, kas palīdz klausītājiem labāk izprast tirgus ekonomikas ipatnības un nepieciešamību pāriet uz to.

Informācija

- Draudzības sacensības starp VTU «Valmierā» un VSSR!
7. martā pl. 9.30 — NOVUSS — 4. PMK klubā:
- 11 — GALDA TENISS — VTU «Valmierā» klubā;
  - 10 — VOLEJBOLS — 5. vidusskolas zālē;
  - 11.15 — BASKETBOLA SODA MEITIENS — turpat;
  - 12.30 — FUTBOLS — Manežā;
  - 13 — SAHS — «Valmierā» maz. zālē;
  - 14 — KROSS — Pauku priedēs;
  - 15 — PIEVILKŠANAS PIE STIENĀ;
  - 15.30 — kopejas pusdienas — VTU «Valmierā» zālē;
  - 16 — uzvarētāju apbalvošana — VTU «Valmierā» klubā;
  - 19 — atpūtas vakars

Tikšanās kļuvušas par tradīciju

Pirms mēneša rūpnica ciemojās grupu sportistu no Tveras stīkloplatu un stīkla šķiedras rūpniecības. Ciemiņi iepazīnās ar rūpniecības ražošanas procesu, tikās ar rūpniecības vadību, apmeklēja mūsu sporta bāzes, Notika sacensības volejbolā, galda tenīsa.

Mūsu pārstāvjus Tveras sportisti uzcaicināja vasarā piedalīties tūrisma sacensībās pie skaistā Šelgera ezera.

Attēlā: tverieši kopā ar mūsu sporta dzīves vadītājiem ZAIGU VIATERI un IMANTU JERKINU. Prombraucot viņi teica: «Kaut pie mums tā būtu!»

Rezerves ir izsmeltas

Lai arī ekonomiskā situācija ir smaga, tomēr sports virzās, izmantojot iekrātās rezerves. Nesen Sanktpēterburgā ar radiovadītājiem modeliem startēja 16. ceha sakaru montieris VIATAUS VENTS, bet jauniešu grupā INGUŠ ČAKURS. Dalībnieku skaits bija sportisti no Somijas, Polijas un kaimiņu valstīm. Mūsu pārstāvju rezultāti ir pietieciģi, atkārtoti III sporta klases atbilstošo rezultātu, tomēr gūta pieredze sacensībās telpās un iepazīšanās ar mūsu perspektīvās konstrukcijas.

Nedaudz vēlāk Jaroslāvā startēja jauniešu komanda — NVS un republikāniskā skolēnu atklātajās meistarības sacensībās.

Komandu ciņā iegūta 3. vieta. Individuāli AS-1 klasē RAITIS SARKOVSKIS ierindojās 3. vietā, AS-2 klasē JURIS ADMINŠ — 4. vietā. Kopiju modeļi nevarēja izturēt sliktu ledu un laika apstākļus, un rezultāti izpalika.

Šie braucieni ir izsmēlušies visu iespējamo no mūsu rezervēm. Tagad nepietiek jādoma: varēsīm piedalīties vasaras meistarības sacensībās vai nāksies samierināties ar pašmāju sacensībām. Varbūt būs jāsamierinās tikai ar atšaidznieku specialitātes apgušanu bez sporta? Tomēr jācer, ka ekonomika kopējiem spēkiem nostabilizēsies, un jaunieši varēs turpināt nodarboties ar sportu.

IMANTS JERKINS

BIJA UN IZBIJA «EZERNIEKI»...

Palīgsaimniecības «Ezernieki» vārds tikpat kā vairs nav dzirdams. Tas tāpēc, ka tādas rūpnieciskās palīgsaimniecības vairs nav.

Pagājušajā gadā Dikļu pašpārvaldei tika iesniegts dokuments, kas rūpnīcā no «Ezernieku» zemes atsakās. Kļuva par smagu vilti nerentablu saimniecību, kura ieguldīti pravi līdzekļi. Meliorācija prasīja 159 000 rubļu, bet projekta realizācija kopumā — 280 000 rubļu. Meliorācija tika veikta, bet, lai pilnībā īstenotu visu projekta pasākumus, ceņu straujas augšanas rezultātā bija nepieciešami vēl 300 000. Tie vairs netika atvērti kādreiz modernajai palīgsaimniecības tapšanas kustībai, un pēc meliorācijas sistēmu sakārtošanas rūpniecības gods godam atstāja zemes Dikļu pagastam.

159 000 rubļu vēl sodien atrodas rūpniecības bilancē. Ir panākta vienošanās ar meliorāciju sistēmu pārvaldi par šīs summas atmaksāšanu. Vienošanos ir solījumu līmenī, taču cerēsim, ka ne jau visur sež tikai blēži.

Izspārdotas ir visas 50 bišu saimes, no kurām kādreiz tika cerēts gūt kilogramiem zeltainā nektāra. 19 saimes nopirka Ozolu lauksaimniecības skola, pārējās — rūpnieciskās strādājošās. Visi sākotnējie izdevumi ir nosegti.

Otra «Ezernieku» darbības puse saistās ar Limbažu rajona Ozolu lauksaimniecības skolu. Rūpnīcā ar saviem līdzekļiem palīdzēja celt cūku kūtiņ. Par izlieto to naudu laika gaitā uz kulinārijas veikalu ceļoja cūkgaļa, pie tam, — par paze-

minātām cenām. Pagājušā gada beigās augstākā cena par kilogramu bija 7 rubļi (sākumā — 2,50 rubļi). Divarpus gadu laikā tika saņemts apmēram 20 tonnu cūkgaļas. To mūsu veikalā iegādāties varēja ikviens strādājošais.

Sakarā ar augstajām cenām, tostarp autobusu biļetēm, un lai saturētu savus audzēkus, skolas vadība visu gadu atvelot kopgaldam un arī citādi to realizēto audzēku interesēs. Nehele daudzumu, kas vēl pienākoties, veikalā saņemot šīs vasaras vidū.

Līdz ar pedēja kilograma saņemšanu veikala beigsies arī rūpnieciskās saistības ar Ozolu lauksaimniecības skolu.

LAIMONIS VADONIS, bijušais «Ezernieku» vadītājs

Jāsāk ar vienkāršāko

Sodien pārvērtījam vērtību skalu. Meklējam un taustāmies, lai šajā, katram atvēlētajā dzīvē kaut solīti tuvāk pietu Patiesībai.

Katra diena nāk ar pārdzīvojumem un trīcieniem, kuriem nesam gatavi. Dzīvojam pastāvīga iekšēja diskomforta izjūtās. Tāpēc nebūtu slikti ielēkoties rīdīnā, sagatavot sevi tam, ko nākamā diena mums sola vai var dot. Piemēram, ja zinām, ka nākamajā dienā iespējami konflikti un sfīdri, — noskapot sevi izvairīties no tiem.

Pamazām sākam apjaukt, ka katrai nedēļas dienai atbilst sava planēta, kas dienu ietekmē.

PIRMDIENA ir grūta diena, kad ļoti pārdomāti jāizmanto un jāsadala sava iekšējā enerģija. Ja tā tiks izlērtā nepārdomāti, neracionāli, — visus nedēļu tās trīs un darbi nerisināsies atbilstoši vēlamajam.

OTRDIENA ir konfliktu diena, šajā

dienā ir derīgi censties darboties vienkārši.

TOTIES TRESDIENA — laba, mierīga diena, kad iespējams sekmīgi izdarīt dažādus iepirkumus un kad veicas nodomāto pasākumu izpilde.

ČETURTDIENA ir laba visdažādākajiem lietiskajiem darījumiem, kontraktu noslēgšanai.

PIEKTDIENA veiksmīgi rit mīlestības lietas, tieši šajā dienā ir ieteicams slēgt laulības. Bet šī ir arī konfliktu diena, kad jāsakoncentrē uzmanība, lai no tiem izvairītos.

SESTDIENA ir tā kā jāpaveik svītra nedēļas darbiem, jāstieidz padarīt nedēļā nepagūtais.

SVĒTDIENA valda Saule, kad uzņemam enerģiju visai nākamajai nedēļai. Šajā dienā nav ieteicams darīt lielus, smagus darbus, ir jāatpūšas.

Par visu iepriekš minēto sīkāk varam uzināt ārtā — reabilitologu

ALEKSANDRA JASINSKA izstrādātā veselības prognozu kalendārā šim gadam. Kalendārs nopērkams rūpniecības preses kioskā. Kalendārā norādītais dzīves ritms un tā izpēte ir tikai pirmais pakāpiens, ar ko sāksies cilvēka garīgās un fiziskās dzīves pilnveidošana. Mēs taču dzīvojam pēc Kosmosa likumiem un nevaram nolēgt, ka planētas uz mums iedarbojas. Nākamais pakāpiens jau būtu cenšanās pilnveidot sevi atklāto un iepazīto, arī fiziski sagatavot sevi Kosmosa noteiktai prasībai izpildēti.

Cilvēks ir Dabas dāļa. Tikai daļa, un nekā vatrāk. Mums jāpavērtas ar seju pret to. Un jāskār ar visvienkāršāko, pieradinot ķermeni pie tīrības, bet garu — pie gaišām domām.

Ja nelicāt šeit teiktajam, — tomēr pamēģiniet! Un sāciet ar savas veselības prognozi!

GAĻINA ILARIONOVA

Redaktore V. LEJSTRAUTA